

потрѣби всички средства, за да спечели доверието на ор- така си.

Обѣда се почна.

Царка наливаше вино. Ала Павелъ ни веднажъ не вдигна очи къмъ нея. Той се хранеше, нещо вглжбенъ въ себе. Заговорва съ мъжа, но погледъ на Царка не запрѣ.

Петко Мъглата дебнеше и нея и него. И разбра, че Павелъ е сериозенъ мъжъ. Неговата вѣра се усили, когато стана приказка за женитѣ и Павелъ каза: Азъ знамъ народната мъдрость: „пушка, конь и жена въ чужди рѣце не оставяй“.

Тия думи паднаха като балсамъ на Мъглата.

— Да чукнемъ, тогасъ Павле, — извика весело Мъглата

— А пъкъ на мъжъ и чер-